

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U OSIJEKU
Osijek, Kapucinska 21

Broj: KO-DO-15/2025
Osijek, 13. listopada 2025.
BR

ŽUPANIJSKOM SUDU U

OSIJEKU

Na temelju čl. 38. st. 2. t. 6. i čl. 341. st. 1. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24 i 72/25, dalje u tekstu: ZKP/08) podižem

O P T U Ž N I C U

protiv

I-okr. BOŠKA ĐURKOVIĆA, OIB 19392843896, sina Đoke, rođ. 20. prosinca 1935. u Gornjoj Paklenici, Općina Donja Paklenica, Bosna i Hercegovina, državljanina Republike Hrvatske, s prebivalištem Srbobranu, List Ferenca 10, Republika Srbija, po narodnosti Srbina, oženjenog, pismenog, SSS, ostali podaci nepoznati, u bijegu,

II-okr. BORE MARUŠIĆA, zv. Lotan, OIB 24008704378, sina Milana, rođ. 10. siječnja 1960. u Gornjoj Paklenici, Općina Donja Paklenica, Bosna i Hercegovina, s prebivalištem u Velikoj Britaniji, Bedford, Ford End Road 31, državljanina Republike Hrvatske, po narodnosti Srbina, po zanimanju autolimar, SSS, ostali podaci nepoznati, u bijegu,

III-okr. ŽARKA STRIGIĆA, OIB 08463041603, sina Dušana, rođ. 24. siječnja 1957. u Popovcu, Općina Popovac, s prijavljenim prebivalištem u Pačiru, Trg Republike 16, Republika Srbija, po narodnosti Srbina, ostali podaci nepoznati, u bijegu,

IV-okr. MILENKA MARIĆA, zv. Miljenko, OIB 12275220463, sina Đorđa, rođ. 27. lipnja 1959. u Belom Manastiru, Općina Beli Manastir, s prebivalištem u Velikoj Britaniji, Darby, Stepping Close 12, državljanina Republike Hrvatske, po narodnosti Srbina, djelatnika, NSS, ostali podaci nepoznati, 5. travnja 2023 izručen u Republiku Hrvatsku iz UK Velike Britanije i Sj. Irske na temelju EUN-a Županijskog suda u Osijeku broj K-Rz-6/2018 od 22. listopada 2020 i rješenja o određivanju istražnog zatvora istog suda broj K-Rz-6/2018-18 od 15. rujna 2020, nalazio se u Zatvoru u Požegi, trenutno se nalazi u Kaznionici Lepoglava,

V-okr. DUŠANA URUKALA, sina Andrije, rođ. 3. rujna 1959., u Osijeku, Općina Osijek, državljanina Republike Hrvatske, s prebivalištem u Subotici, Mira 27, Republika Srbija, po narodnosti Srbina, ostali podaci nepoznati, u bijegu,

VI-okr. BRANIMIRA INĐIĆA, zv. Inđo, sina Save, rođ. 15. travnja 1964. u Belom Manastiru, Općina Beli Manastir, državljanina Republike Hrvatske, s prebivalištem u Subotici, ulica Lovre Bračuljevića 47, Republika Srbija, po narodnosti Srbina, ostali podaci nepoznati, u bijegu,

da su:

u razdoblju od 15. kolovoza 1991. do 20. studenog 1991, u Karancu, nakon neprijateljske agresije i okupacije mjesta Karanca od strane tzv. JNA i srpskih paravojnih postrojbi, kao pripadnici srpskih paravojnih postrojbi i to I-okr. Boško Đurković kao stvarni zapovjednik Teritorijalne obrane Karanca, , II-okr. Boro Marušić, III-okr. Žarko Strigić, Savo Joković i pok. Đorđe Malinić kao pripadnici Teritorijalne obrane Karanca, protivno pravilima međunarodnog ratnog i humanitarnog prava o zaštiti civilnog stanovništva, kršeći odredbe čl. 3. st.1. točka a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. i odredbe čl. 75. st.1. i st. 2. točka a) alineja I i II Dopunskog protokola ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba od 8. lipnja 1977. (Protokol I) i čl. 4. st.1. i 2. te čl. 13. Dopunskog protokola ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba od 8. lipnja 1977. (Protokol II), I-okr. Boško Đurković iako je znao da njemu podređeni pripadnici Teritorijalne obrane zlostavljaju civilno stanovništvo nije poduzeo ništa da se spriječi takvo njihovo ponašanje i da se počinitelji kazne, već je i sam sudjelovao u nekim od tih radnji, prije i nakon što je u štabu teritorijalne obrane sačinjen popis mještana Karanca nesrpske nacionalnosti koji moraju iseliti iz svojih kuća, postupajući sukladno navedenom dogovoru, s ciljem da zastrašivanjem, fizičkim i psihičkim zlostavljanjem prinude nesrpsko stanovništvo Karanca na iseljavanje, sudjelovao u navedenim radnjama, pa su tako:

1) II-okr. Boro Marušić i III-okr. Žarko Strigić

a) dana 15. kolovoza 1991., u poslijepodnevnim satima, u mjesnoj gostionici „Kod Blage“, u mjestu Karanac Savo Joković, II-okr. Boro Marušić, III-okr. Žarko Strigić i pok. Đorđe Malinić, kao pripadnici Teritorijalne obrane Karanca i Slobodan Strigić, kao pripadnik tzv. „Jarićeve“ specijalne policije, uz prijetnju vatrenim oružjem, izveli Slavka Crnjca iz ugostiteljskog objekta te ga uz uporabu sile ugurali u prtljažnik osobnog automobila marke Mercedes, nakon čega su ošt. Slavka Crnjca odvezli do kuće Bože Radovanovića, formalnog komandira Štaba TO Karanac, gdje su ga izvukli iz prtljažnika te su ga II-okr. Boro Marušić, III-okr. Žarko Strigić, pok. Đorđe Malinić i Slobodan Strigić udarali rukama, nogama i kundacima pušaka po cijelom tijelu, a najviše u predjelu bubrega, genitalija i prsnog koša uz prijetnju da će ga ubiti,

I-okr. Boško Đurković

b) dana 21. rujna 1991., u Štabu Teritorijalne obrane Karanca, nakon ispitivanja, Savo Joković i pok. Đorđe Malinić, kao pripadnici Teritorijalne obrane Karanca, odveli Franju Kovača u sanitarne prostorije, nakon čega su ga odmah počeli udarati rukama i nogama po cijelom tijelu, a od siline udaraca ošt. Franjo Kovač je pao na pod, a njih dvojica su ga nastavili tući, u jednom trenutku im se priključio I-okr. Boško Đurković, stvarni zapovjednik Teritorijalne obrane Karanca, koji je ošt. Franju Kovača nekoliko puta udario šakom u predjelu glave, a od svih zadobivenih udaraca je ošt. Franjo Kovač zadobio teške tjelesne ozljede,

I-okr. Boško Đurković

c) točno neutvrđenog dana mjeseca listopada 1991., u Karancu, od strane Nede Tomića, pripadnika TO Karanac, Laslo Pataki odveden je u Štab TO Karanac, gdje su ga dočekali I-okr. Boško Đurković, kao stvarni zapovjednik Štaba TO Karanac, zajedno sa Milanom Malivukom i pok. Ilijom Markovićem, pripadnicima TO Karanac, gdje ga je I-okr. Boško Đurković ispitivao o tome što ima protiv mještana srpske nacionalnosti, te je u jednom trenutku I-okr. Boško Đurković repetirao automatsku pušku i počeo pucati prema ošt. Laslu Patakiju, što je spriječio Nedo Tomić, koji mu je cijev puške podigao u zrak, za koje vrijeme se ošt. Laslo Pataki sakrio iza ormara, a dok je I-okr. Boško Đurković mijenjao spremnik streljiva na automatskoj pušci, ošt. Laslo Pataki je uspio iskočiti kroz prozor i pobjeći, nakon čega je ošt. Laslo Pataki zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja napustio Karanac,

d) točno neutvrđenog dana, tijekom jeseni 1991., u Karancu, Kolodvorska 14.a, nakon što je u kuću pored kuće Stipe Kukića koja se nalazi na broju 14a uselio svoje kumove i nakon što je iz dvorišta te kuće nepoznata osoba bacila ručnu bombu, I-okr. Boško Đurković, kao stvarni zapovjednik Teritorijalne obrane Karanca, u nekoliko navrata pucao iz automatskog oružja na kuću Stipe Kukića, na taj način izazvao strah za život kod svih ukućana, nakon čega je ošt. Stipe Kukić s obitelji, zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja napustio Karanac,

e) od 18. studenoga do 20. studenoga 1991., u Karancu, zajedno sa Boškom Prgomeljom, pripadnikom TO Karanac, došao u kuću Stjepana Baltina i istjerao na ulicu suprugu Dragicu Baltin i pok. majku Maru Baltin, nakon čega je rekao da svi

Hrvati moraju stajati ispred kuća da bi se znalo u koje kuće mogu doseliti izbjeglice, nakon čega je dva dana pucano po njihovoj kući od strane nepoznatih počinitelja, a potom je Boško Prgomelja došao i rekao da moraju pod hitno otići inače će ih ubiti, nakon čega je Stjepan Baltin zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja s obitelji napustio Karanac,

2) u razdoblju od 24. studenoga 1991. do točno neutvrđenog dana u prosincu 1991., u Karancu, nakon neprijateljske agresije i okupacije mjesta Karanca od strane tzv. JNA i srpskih paravojnih postrojbi, kao pripadnici srpskih paravojnih postrojbi i to I-okr. Boško Đurković kao stvarni zapovjednik Teritorijalne obrane Karanca, Savo Joković, Boško Joković, II-okr. Boro Marušić i III-okr. Žarko Strigić kao pripadnici Teritorijalne obrane Karanca i IV-okr. Milenko Marić, V-okr. Dušan Urukalo, VI-okr. Branimir Indić i pok. Ilija Čelar, kao pripadnici specijalne jedinice tzv. „Jarićeve“ milicije protivno pravilima međunarodnog ratnog i humanitarnog prava o zaštiti civilnog stanovništva, kršeći odredbe čl. 3. st.1. točka a) i c) Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. i odredbe čl. 75. st. 1. i st. 2. točka a) alineja I i II Dopunskog protokola ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba od 8. lipnja 1977. (Protokol I), I-okr. Boško Đurković naložio sastavljanje popisa mještana Karanca nesrpske narodnosti koji moraju iseliti iz svojih kuća te sudjelovao u izvršenju te radnje nezakonitog protjerivanja nesrpskog stanovništva Karanca na način da je pokazivao sebi podređenim pripadnicima Teritorijalne obrane Karanac, Savi Jokoviću, Bošku Jokoviću, II-okr. Bori Marušiću i III-okr. Žarku Strigiću te pripadnicima specijalne jedinice tzv. „Jarićeve“ milicije IV-okr. Milenku Mariću, V-okr. Dušanu Urukalu, VI-okr. Branimiru Indiću i pok. Iliji Čelaru kuće ljudi u Karancu koje trebaju biti iseljene i sukladno tome u ostvarivanju tog cilja nije ih sprečavao u zlostavljanju i zastrašivanju nesrpskog stanovništva u Karancu, koje je po tom popisu trebalo biti iseljeno, pa su tako:

IV-okr. Milenko Marić

a) 24. studenoga 1991., u Karancu, na adresi Petefi Šandora 1/P, Savo Joković kao pripadnik Teritorijalne obrane Karanac i IV-okr. Milenko Marić kao pripadnik tzv. „Jarićeve“ specijalne policije, zajedno s više nepoznatih osoba ušli u kuću Antuna Lovrenčića i izgurili ga na dvorište gdje su ga udarali rukama, nogama i kundacima pušaka po cijelom tijelu uz prijetnje da će ga ubiti ukoliko u roku od 24 sata ne iseli iz Karanca, nakon čega su ošt. Antun Lovrenčić i njegova obitelj zbog straha i traume zatražili propusnicu i napustili Karanac,

IV-okr. Milenko Marić

b) 24. studenoga 1991. u Karancu, Kolodvorska bb, kao pripadnik tzv. „Jarićeve“ specijalne policije, zajedno s pok. Iljom Čelarom, Slobodanom Strigićem i više nepoznatih osoba došao do kuće Stanka Škrobe i pozvao ga da izađe van, a nakon što je ošt. Stanko Škrobo izašao iz kuće, pok. Ilija Čelar ga je uhvatio za vrat i počeo ga gušiti te ga je udario šakom u predjelu lica, a kada je ošt. Stanko Škrobo pao na pod, IV-okr. Milenko Marić, pok. Ilija Čelar i Slobodan Strigić, nastavili su ga udarati nogama po cijelom tijelu te su mu zaprijetili da mora iseliti iz Karanca, nakon čega je zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja, ošt. Stanko Škrobo sa obitelji iselio iz Karanca,

IV-okr. Milenko Marić

c) 24. studenoga 1991., u Karancu, Kolodvorska 99, Savo Joković, Boško Joković, kao pripadnici Teritorijalne obrane Karanca, IV-okr. Milenko Marić i pok. Ilija Čelar, kao pripadnici tzv. "Jarićeve" specijalne policije, zajedno s više nepoznatih osoba došli do kuće Vladimira Škrobe, te su ga uz prijetnju da će baciti bombu na kuću natjerali da izađe u dvorište, nakon čega je IV-okr. Milenko Marić udario ošt. Vladimira Škrobu kundakom puške, od čega je on pao na tlo, a nakon čega su ga Savo Joković, Boško Joković, IV-okr. Milenko Marić i pok. Ilija Čelar nastavili udarati po cijelom tijelu i po glavi, leđima, bubrezima i nogama, a jedan udarac mu je IV-okr. Milenko Marić zadao kundakom puške u predjelu lica, te mu je pritom pukla arkada i razbijen mu je nos, pri čemu su mu zaprijetili da će ga zaklati ukoliko do sutradan ne iseli iz Karanca, nakon čega je zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja ošt. Vladimir Škrobo s obitelji iselio iz Karanca,

IV-okr. Milenko Marić

d) 24. studenoga 1991., u Karancu, Petefi Šandora kbr. 40, Savo Joković, kao pripadnik Teritorijalne obrane Karanca, IV-okr. Milenko Marić i pok. Ilija Čelar, kao pripadnici tzv. „Jarićeve“ specijalne policije, došli do kuće pok. Đure Lovrenčića te su Savo Joković, IV-okr. Milenko Marić i pok. Ilija Čelar pretukli ošt. pokojnog Đuru Lovrenčića, nakon čega su zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja ošt. Đuro Lovrenčić i njegova supruga iselili iz Karanca,

IV-okr. Milenko Marić, V-okr. Dušan Urukalo i VI-okr. Branimir Inđić

e) 24. studenoga 1991., u Karancu, Šandora Petefija 56/A, IV-okr. Milenko Marić, V-okr. Dušan Urukalo, VI-okr. Branimir Inđić i pok. Ilija Čelar, kao pripadnici tzv. "Jarićeve" specijalne policije, zajedno sa više nepoznatih osoba, došli do kuće Zvonimira Kerovca, nakon čega je V-okr. Dušan Urukalo udario ošt. Zvonimira Kerovca šakom u lice, uslijed čega je on pao na tlo, a IV-okr. Milenko Marić, V-okr. Dušan Urukalo, VI-okr. Branimir Inđić i pok. Ilija Čelar nastavili su ga udarati dok je ležao na tlu, pri čemu su mu prijetili da mora iseliti iz Karanca jer će ga u protivnom ubiti, nakon čega je zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja ošt. Zvonimir Kerovac s obitelji iselio iz Karanca,

IV-okr. Milenko Marić

f) 24. studenoga 1991., u Karancu, Š. Petefija 38, Savo Joković, kao pripadnik teritorijalne obrane Karanca, IV-okr. Milenko Marić i pok. Ilija Čelar, kao pripadnici tzv. "Jarićeve" specijalne policije, zajedno sa više nepoznatih osoba, došli do kuće Cvijetana Malinića, u kojoj se skrivao Đula Schott, te je pok. Ilija Čelar naoružan automatskom puškom ušao u kuću Cvijetana Malinića i udario ošt. Đulu Schotta koljenom u trbuh, uslijed čega je on pao na tlo, a pok. Ilija Čelar ga je izveo na dvorište gdje ga je udario kundakom puške, od čega je ošt. Đula Schott ponovo pao na tlo, te su ga Savo Joković, IV-okr. Milenko Marić i pok. Ilija Čelar nastavili udarati nogama po cijelom tijelu, uz prijetnje da u roku od 24 sata mora iseliti ili će ga ubiti, nakon čega je zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja ošt. Đula Schott s obitelji iselio iz Karanca,

III-okr. Žarko Strigić

g) 24. studenoga 1991., u Karancu, Kolodvorska 48, kao pripadnik Teritorijalne obrane Karanca, došao u maskirnoj odori i naoružan u kuću Zvonka Matošića i zaprijetio im da u roku od tri sata moraju napustiti Karanac, a zbog straha za svoj život Zvonko Matošić je s obitelji iselio iz Karanca,

II-okr. Boro Marušić

h) 24. studenoga 1991., u Karancu, Petefi Šandora 16, kao pripadnici Teritorijalne obrane Karanca, došli s još dvije nepoznate osobe, u maskirnim odorama i naoružani u obiteljsku kuću Ištvana Telegdija, nakon čega je II-okr. Boro Marušić zv. „Lotan“ rekao da svi moraju van, jer da kasnije možda neće imati prilike, nakon čega je Ištvan Telegdi zbog traume i straha za život s roditeljima iselio iz Karanca,

II- okr. Boro Marušić i III-okr. Žarko Strigić

i) 28. studenoga 1991., u poslijepodnevnim satima, ispred lokalne gostionice u Karancu, II-okr. Boro Marušić zv. „Lotan“, kao pripadnik Teritorijalne obrane Karanca, naoružan, pretukao ošt. pok. Marka Markovića te ga udarajući ga nogom u stražnjicu tjerao da pjeva ustaške pjesme, nakon čega su, isti dan, II- okr. Boro Marušić i III-okr. Žarko Strigić, također pripadnik teritorijalne obrane Karanac, došli do njihove kuće i zaprijetili im da ukoliko u roku od 24 sata ne napuste Karanac da će ih ubiti, nakon čega je ošt. pok. Marko Marković zbog traume i straha od daljnjeg zlostavljanja s obitelji iselio iz Karanca,

II-okr. Boro Marušić i III-okr. Žarko Strigić

j) tijekom mjeseca prosinca 1991., u Karancu, III-okr. Žarko Strigić, kao pripadnik Teritorijalne obrane Karanca, došao u kuću Petra i Nade Trstenjak i rekao im da imaju šest dana da isele jer u protivnom neće dobro proći, nakon čega je ošt. Nadu Trstenjak na ulici u više navrata presretao II-okr. Boro Marušić i govorio joj da moraju ona i suprug „otići kod Hrvata i sa njima igrati kolo i da moraju što prije napustiti Karanac“, nakon čega su pok. Petar i Nada Trstenjak zbog trauma i straha od daljnjeg zlostavljanja iselili iz Karanca,

uslijed kojih postupaka su gotovo sve obitelji hrvatske i mađarske nacionalnosti s navedenog popisa ubrzo napustile Karanac,

dakle, I-okr. Boško Đurković, kao stvarni zapovjednik Teritorijalne obrane, naredio da se kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba i okupacije, nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu i primjenjuju mjere zastrašivanja i terora, te kao stvarni zapovjednik Teritorijalne obrane, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba i okupacije, nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu i primjenjivao mjere zastrašivanja i terora, a Savo Joković, II-okr. Boro Marušić i III-okr. Žarko Strigić kao pripadnici Teritorijalne obrane Karanca i IV-okr. Milenko Marić, V-okr. Dušan Urukalo i VI-okr. Branimir Inđić, kao pripadnici specijalne jedinice milicije kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme

oružanog sukoba i okupacije, nečovječno postupali prema civilnom stanovništvu i primjenjivali mjere zastrašivanja i terora, te raseljavali stanovništvo,

pa da bi time počinili kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, I-okr. Boško Đurković, pod točkama 2. a) do j) ratni zločin protiv civilnog stanovništva opisan u čl. 120. st.1. u vezi s čl. 28. OKZ RH, a kažnjiv po čl. 120. st. 1. OKZ RH, a pod točkama 1. b), c), d) i e) ratni zločin protiv civilnog stanovništva opisan i kažnjiv po čl. 120. st. 1. OKZ RH, u vezi sa čl. 51. st. 1. Kaznenog zakona/11, II-okr. Boro Marušić, III-okr. Žarko Strigić, IV-okr. Milenko Marić, V-okr. Dušan Urukalo, VI-okr. Branimir Indić pod točkama 1. a), b) i 2. a) do j) ratni zločin protiv civilnog stanovništva opisan i kažnjiv po čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Protiv I-okr. Boška Đurkovića, II-okr. Bore Marušića, III-okr. Žarka Strigića, IV-okr. Milenka Marića, V-okr. Dušana Urukala i VI-okr. Branimira Indića rješenjem Županijskog suda u Osijeku od 21. studenoga 2022., broj Kir-Rz-34/2022 određen je istražni zatvor iz zakonskih razloga predviđenih odredbom čl. 123. st. 1. t. 1. ZKP/08.

Predlažem da se I-okr. Bošku Đurkoviću, II-okr. Bori Marušiću, III-okr. Žarku Strigiću, IV-okr. Milenku Mariću, V-okr. Dušanu Urukalu i VI-okr. Branimiru Indiću temeljem čl. 402. st. 3. ZKP/08 sudi u odsutnosti pred pravosudnim tijelima Republike Hrvatske.

Dokazi na kojima se temelji optužnica:

1. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Dragutina Kerovca od 3. ožujka 2021. i 13. travnja 2022 (list 12-15 i 1022-1024),
2. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Srete Balaša od 3. ožujka 2021. (list 16-19),
3. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Lasla Patakija od 4. ožujka 2021. i 19. travnja 2022 (list 20-24 i 1039-1042),
4. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Julijane Pataki od 4. ožujka 2021. (list 25-28),
5. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Stjepana Baltina od 5. ožujka 2021. (list 29-32),
6. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Dragice Baltin od 5. ožujka 2021. (list 33-36),
7. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Ištvana Telegdija od 9. ožujka 2021. i 21. veljače 2022 (list 38-42 i 1046-1048),
8. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Stevana Gabora od 10. ožujka 2021. (list 43-46),
9. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Branke Juhas od 12. ožujka 2021. i 22. ožujka 2022 (list 58-61 i 1008-1010),
10. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Katalin Šarac od 12. ožujka 2021. (list 62-65),
11. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Zvonka Matošića od 17. ožujka 2021. (list 71-74),
12. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Katarine Tomašić od 18. ožujka 2021. (list 75-77),
13. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Jele Marković od 18. ožujka 2021. (list 78-80),

14. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Nade Trstenjak od 19. ožujka 2021. (list 81-84),
15. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Ivana Barata od 19. ožujka 2021. (list 85-87),
16. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Vladimira Škrobe od 24. ožujka 2021. I 17. ožujka 2022 (list 89-93 i 987-991),
17. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Zdravka Antića od 24. ožujka 2021. I 13. travnja 2022. (list 94-99 i 1018-1021),
18. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Stanka Škrobe od 24. ožujka 2021. (list 100-102),
19. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Antuna Lovrenčića od 25. ožujka 2021. I 18. ožujka 2022 (list 103-107 i 994-997),
20. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Zvonimira Kerovca od 26. ožujka 2021. (list 108-110),
21. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Đule Schotta od 29. ožujka 2021. I 15. travnja 2022 (list 112-115 i 1027-1030),
22. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Draginje Levačić od 29. ožujka 2021. (list 116-118),
23. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Ive Crnjca od 30. ožujka 2021. I 18. ožujka 2022 (list 119-123, 1002-1005),
24. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Ivana Tuksara od 30. ožujka 2021. (list 124-127),
25. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Dragice Mostečak od 1. travnja 2021. I 15. Travnja 2022 (list 128-131 i 1033-1036),
26. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Stipe Kukića od 19. travnja 2021. (list 133-137),
27. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Đerđa Laca od 20. travnja 2021. (list 138-141),
28. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Mate Gašparovića od 27. travnja 2021. (list 155-158),
29. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Rodoljuba Kovačevića od 4. svibnja 2021. (list 163-166),
30. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Pere Lukanovića od 31. svibnja 2021. (list 176-182),
31. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Ilije Markovića od 21. lipnja 2021. (list 184-187),
32. Potvrda Opštine Beli Manastir, Mjesne zajednice Karanac, broj 144/1-1992 od 3. lipnja 1992. (list 189),
33. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Franje Kovača od 27. travnja 2022. (list 191-195),
34. Medicinska dokumentacija na ime Franje Kovača (list 196-199),
35. Dnevnik svjedoka Đerđa Laca o događajima u Baranji, Karancu, od 24. studenoga 1991. do kraja 1992. godine (list 201-291),
36. Preslik prve stranice Hrvatske putovnice okr. Đorđa Marušića (list 1169),
37. Preslik Facebook stranice na ime Dragice Marušić (list 1170-1172),
38. Preslik engleske putovnice na ime Đorđa Marušića (list 1173),
39. Preslik Facebook stranice na ime Đorđa Marušića (list 1174-1176),
40. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Franje Kovača od 10. svibnja 2023. (list 1236-1240),

41. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Marinka Muse od 10. svibnja 2023. (list 1241-1243),
42. Zapisnik o ispitivanju svjedoka Stanka Škrobe od 1. lipnja 2023. (list 1250-1253),

To su ujedno i dokazi koje namjeravam izvesti na raspravi.

O b r a z l o ž e n j e

Policajska uprava osječko-baranjska, Sektor kriminalističke policije, podnijela je kaznenu prijavu broj K-37/22 od 5. svibnja 2022. protiv I-osum. Boška Đurkovića i dr. zbog postojanja osnova sumnje da je I-osum. Boško Đurković kao stvarni zapovjednik Teritorijalne obrane mjesta Karanac, i II- osum. Savo Joković, III-osum. Boško Joković, IV-osum. Boro Marušić zv.“Lotan“ i V-osum. Žarko Strigić kao pripadnici Teritorijalne obrane Karanca, VI-osum. Milenko Marić, VII –osum. Dušan Urukalo, VIII-osum. Branimir Indić, kao pripadnici specijalne jedinice tzv.“Jarićeve“ milicije, fizički zlostavljali civilno stanovništvo Karanca i zastrašivali stanovništvo, sve s ciljem protjerivanja nesrpskog stanovništva iz Karanca, na koji način su počinili ratni zločin protiv civilnog stanovništva opisan u čl. 120. st.1. OKZ RH.

Prije podnošenja kaznene prijave, temeljem čl. 214. ZKP/08, na temelju naloga ovog državnog odvjetništva od strane policijskih istražitelja ispitani su svjedoci Dragutin Kerovec, Sreto Balaš, Laslo Pataki, Julijana Pataki, Stjepan Baltin, Dragica Baltin, Ištvan Telegdi, Stevan Gabor, Ibolja Akerman, Božo Čerkez, Anica Čerkez, Branka Juhas, Katalin Šarac, Zvonko Matošić, Jela Marković, Nada Trstenjak, Ivan Barat, Vladimir Škrobo, Zdravko Antić, Stanko Škrobo, Antun Lovrenčić, Zvonimir Kerovec, Đula Schott, Draginja Levačić, Ivo Crnjac, Dragica Mostečak, Stipo Kukić, Đerđ Laco, Mato Gašparović, Petar Ajtman, Rodoljub Kovačević, Ilija Marković i Pero Lukanović.

Dana 10. studenog 2022., ovo državno odvjetništvo je otvorilo istragu protiv I-okr. Boška Đurkovića, Save Jokovića, Boška Jokovića, II-okr. Bore Marušića, III-okr. Žarka Strigića, IV-okr. Milenka Marića, V-okr. Dušana Urukala i VI-okr. Branimira Indića zbog postojanja osnovane sumnje da su počinili kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske na štetu civila, mještana Karanca.

Nadalje, u vrijeme otvaranja istrage sedmorica okrivljenika nisu bili dostupni tijelima kaznenog progona Republike Hrvatske, i to Boško Đurković, Boško Jokovića, Boro Marušić, Žarko Strigić, Milenko Marić, Dušan Urukalo i Branimir Indić., dok je za Đorđa Malinića i Iliju Čelara utvrđeno da su isti preminuli stoga je u odnosu na njih doneseno rješenje o obustavi istrage.

U tijeku istrage u odnosu na sve nedostupne okrivljenike ovo državno odvjetništvo je izdalo Europske uhidbene naloge, raspisalo tuzemne i iniciralo izdavanje međunarodnih tjeralica.

Nakon završene istrage Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku, pod brojem KO-DO-20/2024, podiglo je 17. lipnja 2024. optužnicu protiv I-okr. Boška Đurkovića, Save Jokovića, Boška Jokovića, II-okr. Bore Marušića, III-okr. Žarka Strigića, IV-okr. Milenka Marića, V-okr. Dušana Urukala i VI-okr. Branimira Inđića, zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku je dana 7. listopada 2024. uputilo dopis Županijskom sudu u Osijeku u kojem se navodi da se povlači nepotvrđena optužnica u odnosu na I-okr. Boška Đurkovića, Savu Jokovića, II-okr. Boru Marušića, III-okr. Žarka Strigića, IV-okr. Milenka Marića, V-okr. Dušana Urukala i VI-okr. Branimira Inđića jer se došlo do novih okolnosti koja ukazuju da postoje nedostaci u prethodnom postupku prije podizanja optužnice. Nedostaci se ogledaju u tome što Savo Joković prije podizanja optužnice nije ispitan budući da se u tijeku istrage pozivao na načelo specijaliteta prilikom izručenja Republici Hrvatskoj. Kako je nakon podizanja optužnice pribavljena suglasnost Republike Bosne i Hercegovine za izručenjem Save Jokovića to ga je prije podizanja optužnice potrebno ispitati na okolnosti kaznenog djela za koje se tereti. U odnosu na IV-okr. Milenka Marića, koji se također tijekom istrage pozivao na načelo specijaliteta, s obzirom da je iz Ujedinjenog Kraljevstva izručen za drugi kazneni predmet, zakazano je njegovo očitovanje za dodatno izručenje pred pravosudnim tijelima Ujedinjenog Kraljevstva.

Rješenjem Županijskog suda u Osijeku broj Kov-Rz-4/2024 od 8. listopada 2024. Županijskom državnom odvjetništvu u Osijeku vraćena je optužnica protiv I-okr. Boška Đurkovića, Save Jokovića, II-okr. Bore Marušića, III-okr. Žarka Strigića, IV-okr. Milenka Marića, V-okr. Dušana Urukala i VI-okr. Branimira Inđića kako bi se u roku od 12 mjeseci otklonili nedostaci utvrđeni u prethodnom postupku, stoga je doneseno rješenje o dopuni istrage Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku broj Kis-DO-40/2024 od 17. listopada 2024.

U tijeku istrage IV-okr. Milenko Marić izručen je Republici Hrvatskoj zbog drugog kaznenog djela za koje je u tijeku postupak pred Županijskim sudom u Osijeku. S obzirom da je IV-okr. Milenko Marić pred sucem istrage Županijskog suda u Osijeku također dao izjavu da se ne odriče načela specijaliteta i da ne pristaje na pojednostavljeno suđenje, to je putem Ministarstva pravosuđa RH Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije i Sj. Irske poslana zamolba za dodatno izručenje i za predmetno kazneno djelo, a koje izručenje do današnjeg dana nije odobreno.

Temeljem raspisane tjeralice i podnesenog Europskog uhiđenog naloga II-okr. Boro Marušić uhićen je na području Ujedinjene kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, nakon čaga se vodi postupak izručenja na Prekršajnom sudu u Westminsteru, koji do danas nije završen.

Ovo državno odvjetništvo zaprimilo je podatak od Javnog tužilaštva za ratne zločine Republike Srbije da I-okr. Boško Đurković, V-okr. Dušan Urukalo i VI-okr. Branimir Inđić prebivaju na adresama na području Republike Srbije. Sukladno tome navedenim okrivljenicima su kao i III-okr. Žarku Strigiću upućeni pozivi za provođenje dokaznih radnji njihovog prvog ispitivanja na koje se nisu odazvali. U tijeku istrage ispitani su još i svjedoci oštećenici Franjo Kovač i Marinko Musa.

Provedena istraga daje dovoljno osnova za podizanje optužnice.

Prikupljeni dokazi i podaci ukazuju da su okrivljenici počinili kaznena djela koja im se optužnicom stavljaju na teret, a na način kako se to nastavno obrazlaže.

Svjedok Dragutin Kerovac je u svojim iskazima od 3. ožujka 2021. i 13. travnja 2022. iskazao da je vidio da Slavka Crnjca iz Karanca Slobodan Strigić i II-okr. Boro Marušić zvani Lotan guraju u prtljažnik Strigićeovog Mercedesa. Ne zna što se poslije događalo. Dana 24. studenoga 1991. u Kolodvorskoj ulici dok se vozio automobilom primijetio je da maskirani vojnici ulaze u kuće Hrvata, kod njegovog bratića Zvonka Kerovca, Đure Lovrenčića i Antuna Lovrenčića zvanog Toni gdje je primijetio gužvu i galamu. Shvatio je da imaju namjeru maltretirati nesrpsko stanovništvo te došavši do svoje kuće sakrio se iza susjedovog dimnjaka i promatrao što se događa. Navedena grupa je nakon toga prvo tražila njega u njegovoj kući. Bilo je 12 naoružanih muškaraca obučeni u maskirne uniforme i maskirnih lica. Među vojnicima su bili mještani Karanca Slobodan i III-okr. Žarko Strigić, Zoran Ristić i Čedo Božić te zet od Gašparevića, IV-okr. Milenko Marić iz Belog Manastira i jedan koji je imao zečju usnu. Kada ga nisu našli, otišli su do obitelji Škrobo. Promatrao je fizičko zlostavljanje Stanka i Vladimira Škrobe. Vidio da je netko ošamario Stanka Škrobu, ovaj je pao i počeo zapomagati. Tada je dotrčao Vladimir Škobo, ali to više nije mogao vidjeti. Kasnije je čuo da je i Vladimir dobio batina. Čuo je viku i galamu. Prepoznao u grupi Slobodana Strigića, Marića, Ristića i Čedu Božića. Misli da je u taj plan oko zastrašivanja i iseljavanja nesrpskog stanovništva bio umiješan Boško Đurković koji je prije dolazaka vojnika obilazio cijelo selo, pretpostavlja da je odlučivao gdje vojnici trebaju ući i maltretirati ljude.

Svjedok Sreto Balaš je u svom iskazu od 3. ožujka 2021. iskazao da su vođe u selu bili agresivni i primitivni ljudi Boško Radovanović komandir TO i I-okr. Boško Đurković, pripadnik srpskih radikala, čovjek koji je stvarno upravljao selom te mještani koji su bili agresivni prema svima koji se nisu slagali s velikosrpskom politikom, a to su II-okr. Boro Marušić zvani Lotan, IV-okr. Milenko Marić, Boško Joković i osoba imena Slobodan. U Karancu je postojao plan da se isele Hrvati i Mađari. Iza toga plana stajali su I-okr. Boško Đurković, ekstrem i radikal čiji je sin Ilija stradao 15. kolovoza 1991. u okršaju s hrvatskom policijom te komandir TO Karanac Boško Radovanović. Za taj plan mu je rekao još u lipnju Ilija Đurković, tada aktivni djelatnik policije u Belom Manastiru. Krajem studenoga 1991. grupa naoružanih osoba ušla u dvorište susjeda Dragutina Kerovca u namjeri da ga fizički zlostavljaju i natjeraju da se iseli. Susjed Kerovac se u strahu sakrio kod njega, idući dan Kerovac je napustio selo.

Svjedok Laslo Pataki je u svojim iskazima od 4. ožujka 2021. i 19.4.2022. naveo da je čuo da je grupa maskiranih vojnika ulazila u kuće koje im je iz svog kamiončića pokazivao I-okr. Boško Đurković. Tako da je siguran da je iseljavanje mještana organizirao i potaknuo upravo I-okr. Boško Đurković koji se Hrvatima i Mađarima htio osvetiti zbog ubojstva sina. Govorio je da zbog njegovog sina mora umrijeti 10 Hrvata. Prilikom akcije premlaćivanja i plašenja ljudi u Karancu, koje je naložio I-okr. Boško Đurković pretučeni su članovi obitelji Škrobo, Musa, Lovrenčić, Julije Šot, Đuro Horvat i drugi. U listopadu 1991. jedva je izvukao živu glavu. Mještanim Nedo Tomić, koji sada živi u Australiji ili Novom Zelandu ga je pozvao da dođe u Štab. Tamo su ga čekali I-okr. Boško Đurković i Ilija Marković. I-okr. Boško

Đurković ga je ispitivao o tome gdje je sakriveno oružje i slične stvari te je u jednom trenutku I-okr. Boško Đurković pucao u njega, a on se sakrio iza ormara, nakon čega je iskočio kroz prozor i sakrio se u bunar u Kotlini gdje je bio dva dana. Nakon toga ga je kum Pero Lukanović prevezao u Srbiju odakle je otišao u Njemačku.

Svjedok Julijana Pataki je u svom iskazu od 4. ožujka 2021. navela da je živjela s pokojnim suprugom Lajošem Patakijem. Iskazivala o maltretiranjima od strane najviše I-okr. Boška Đurkovića i Nede Tomića, ali i drugih pripadnika teritorijalne obrane. I-okr. Boško Đurković, Nedo Tomić i nepoznati pripadnik teritorijalne obrane su došli u kuću i rekli im da se moraju iseliti, u protivnom da neće dobro proći. Nakon toga su izbjegli. Pogovorno zna da je Mara Antić ubijena kroz vrata, da su pretučeni Antun i Đuro Lovrenčić.

Svjedok Stjepan Balint u svom iskazu od 5. ožujka 2021. je naveo da su mu 18. studenoga 1991. u kuću došli I-okr. Boško Đurković i Boško Prgomelj. I-okr. Đurković je istjerao njegovu majku i ženu van da stoje ispred kuće jer su Hrvati morali stajati ispred kako bi se znalo u koju kuću mogu izbjeglice doseliti, a da se svi Hrvati moraju odseliti u roku od 48 sati. Prethodnih dana to je govorio i selo obilazio II-okr. Boro Marušić zvani Lotan. 20. studenoga 1991. on, supruga, djeca i majka napuštaju Karanac, a otac ostaje i tek im se 1995. pridružuje. Tada mu je otac ispričao da su ga toga dana 24.11.1991 pretukli vojnici, nikoga nije prepoznao, spominjao je osobu Joković, da ga je on najviše tukao.

Svjedok Dragica Baltint u svom iskazu od 5. ožujka 2021. je navela da im je prvo II-okr. Boro Marušić zvani Lotan dao ultimatum da moraju otići iz Karanca. Nakon toga je netko puškom pucao u sobu. Nju i svekrvu su istjerali iz kuće, stajale su na kiši. I-okr. Boško Đurković joj je zaprijetio riječima "Večeras te neću ubiti kurvo ustaška, ali drugi puta hoću". Idući dan su ishodovali protjernicu i izbjegli.

Svjedok Ištvan Telegdi je u svom iskazu od 9. ožujka 2021. naveo da je 15. kolovoza 1991. u štabu TO bio sastanak na kojemu je Boško Radovanović govorio da su sada njihove kuće srpske u kojima mora živjeti srpsko stanovništvo. Pogovorom čuo da su Slavka Crnjca vodili kroz selo i zlostavljali. Dana 24. studenoga 1991. članovi štaba TO II-okr. Boro Marušić zvani Lotan, Simo Stojanović, Boško Joković i dva nepoznata muškarca porijeklom iz Zapadne Slavonije prijetili im da moraju van iz svoje kuće. Vidio da Boško Joković, Simo Stojanović i dva nepoznata vojnika tuku Tonija Lovrenčića na ulici. Nekakav kombi je obilazio selo, boje trule višnje. Iz Karanca su protjerane obitelji Lovrenčić, Pataki, Batori i Baltin. Čuo da je u štabu TO Lasla Patakija htio ubiti I-okr. Boško Đurković.

Svjedok Stevan Gabor je u svom iskazu od 10. ožujka 2021. naveo da su on i žena izbjegli u rujnu 1991., a u Baranji je ostala punica do prosinca 1991. Od punice čuo da je Nedo Tomić vršio pritisak na nju da ode iz sela. U njihovu kuću su uselile izbjeglice.

Svjedok Ibolya Akerman je u svom iskazu od 10. ožujka 2021. navela da zna da je postojao popis nesrpskog stanovništva koji moraju biti protjerani. Ne zna od koga je čula za popis niti tko ga je sastavio.

Svjedok Branka Juhas je u svojim iskazima od 12. ožujka 2021. i 22. ožujka 2022. navela da je otac Stanko Musa pretučen od grupe maskiranih osoba. Otac je prepoznao Savu Jokovića zv. Golubar koji ga je tukao, a kojeg se i ona sjeća, imao je grbave, krive noge, to im je obiteljska crta. Otac je prepoznao i IV-okr. Milenka Marića koji je samo gledao njegovo zlostavljanje. Otac je bio pretučen i imao je slomljenu vilicu.

Svjedok Katalin Šarac je u svom iskazu od 12. ožujka 2021. navela da je 17. studenoga 1991. suprug dobio nekakvu potvrdu na kojoj je pisalo da moraju napustiti selo, nakon čega su i napustili selo. Pogovorno zna da je Slobodan Stanojević iz Karanca zapalio kuću Branka Pinjuha.

Svjedok Zvonko Matošić je u svom iskazu od 17. ožujka 2021. naveo da je u studenom 1991. III-okr. Žarko Strigić došao u njihovu kuću i uz prijetnju im rekao da moraju napustiti selo. Nakon toga su izbjegli.

Svjedok Jela Marković je u svom iskazu od 18. ožujka 2021. navela da su 28. studenoga 1991. u kuću došli Radovan Radovanović, II-okr. Boro Marušić zvani Lotan i III-okr. Žarko Strigić i rekli joj da u roku od 24 sata moraju napustiti Baranju, u protivnom da neće ostati živi. Pokojnog supruga Marka je toga dana pretukao II-okr. Boro Marušić zvani Lotan. Tjerao ga da pjeva ustaške pjesme te ga pred svima ponižavao udarajući ga nogama u stražnjicu i šutajući ga po cijelom tijelu pred gostima kafića u centru sela, nakon čega su napustili selo.

Svjedok Nada Trstenjak je u svom iskazu od 19. ožujka 2021. navela da su prisilno protjerani od članova štaba TO Karanac. Nije joj poznato pod kojim okolnostima je Kumić nestao, pogovorno čula da bi se u vezi sa smrću Marice Antić mogli dovesti mještani Karanca pokojni Savo Dabić i osoba prezimena Damjanić zvani Šandor, Milan ili Mitar.

Svjedok Ivan Barat je u svom iskazu od 19. ožujka 2021. naveo da je prisilno protjeran iz Karanca. Nazočio je sastanku koji je organizirao komandir štaba TO Radovan Radovanović na koji su bili pozvani svi Hrvati. Srbi su govorili "Sve će vas pojesti mrak".

Svjedok Vladimir Škrobo je u svojim iskazima od 24. ožujka 2021. i 17. ožujka 2022. naveo da je dana 24. studenoga 1991. otac Stanko bio u kući susjeda Đure Lovrinčevića kada je upala grupa tzv. Jarićevih specijalaca. Otac je tada vidio kako zlostavljaju Đuru, došao do njegove kuće i to mu ispričao. Nakon par minuta ista ta grupa je stala ispred kuće i tražila oca, nakon čega je otac izašao. Odmah su ga počeli zlostavljati. Jedan ga je počeo gušiti, otac ga prepoznao, bio je to Ilija Čelar koji je kod oca dolazio na praksu. Zlostavljanje oca je on gledao iz svoje kuće. Nakon zlostavljanja oca grupa naoružanih osoba je opkolila njegovu kuću, nakon čega su ga pozvali van. Kada je izašao, oni su ga opkolili, udarili, pao na pod, nastavili ga tući. Udarce dobivao po glavi, leđima, bubrezima, nogama, pukla mu arkada, razbili su mu nos. Iako je bio sav krvav uspio je vidjeti i prepoznati osobu koja ga je lupala baš po licu, bio je to IV-okr. Milenko Marić. Među naoružanim osobama prepoznao i Savu Jokovića zvanog Golubar, njegovog brata Boška Jokovića, Dragana Kovačevića zvanog Frflio i Zorana Vukušića zvanog Žučo poštari. Pored jednog vozila stajao je i

Slobodan Strigić i sve to gledao. Nakon toga grupa osoba je otišla do Stanka Muse i vidio je da su ga odmah počeli zlostavljati, od udarca Stanko je odmah pao u kanal. Kasnije je saznao da su isto kao otac i on zlostavljani: Zvonko Kerovec, Đuro Lovrenčić, Julije Schott, Antun Lovrenčić i Stanko Musa. Tjedan dana ranije kod njega su u kuću došli II-okr. Boro Marušić zvani Lotan i Simo Golman. Imali su popis četrdesetak obitelji iz Karanca koje su morale napustiti selo jer su u njihove kuće uskoro trebale doći izbjeglice iz zapadne Slavonije. Popis je vidio svojim očima i bio je potpisan od strane komandanta štaba TO Karanac Boška Radovanovića. Popis je bio napisan pisaćim strojem i na popisu je vidio da je bila obitelj Antić. Iskazuje da je štab TO Karanac bio u Domu kulture, da je komandant štaba bio Boško Radovanović, a njegov zamjenik je bio njegov brat Radovan Radovanović. Prvi komandant štaba je bio Ilija Đurković, a kada je on nastradao štab je preuzeo Boško Radovanović koji je bio najeksponiraniji, nosio je pancirku, bio je naoružan. Ilijin otac I-okr. Boško Đurković bio je u sjeni, sa strane, a sve je "diktirao". Inače, I-okr. Boško Đurković je bio pristaša radikala, četnički nastrojen. Navodi da su Đurkovići bili njegovi susjedi, kuća do kuće. Susjed Drago Kerovac mu poslije rekao da je vidio zlostavljanje njega i njegova oca.

Svjedok Zdravko Antić u svojim iskazima od 24. ožujka 2021. i 13. travnja 2022. je naveo da je njegova obitelj napustila Karanac 15. kolovoza 1991. On je ostao sam u kući. Tog dana ranjen je Ilija Đurković. Od tada se počelo svašta događati u selu. Dana 24. studenoga 1991. gledao je kako grupa naoružanih osoba ide po selu do Zvonka Kerovca, Julija Šota, Đuru Lovrenčića, Baltina, Antuna Lovrenčića, Stanka i Vladimira Škrobu i Stanka Musu. Kasnije saznao da su sve te osobe bile zlostavljane i da im je bilo naređeno da moraju napustiti selo. Kada su ušli u kuću Zvonka Kerovca, vidio je kako navedene osobe tuku Zvonka Kerovca, a prepoznao je IV-okr. Milenka Marića i Savu Jokovića zv. Golubar. Među tim osobama je prepoznao još Slobodna Strigića i Iliju Čelara koji su samo stajali i nisu tukli Kerovca. Nakon toga je vidio kako te osobe sustižu Julija Šota i tuku ga. Nastavili su dalje do kuće Đureka Tvoreka, Đure Lovrenčića, kojega su gadno pretukli, dalje do kuće Baltin, te po istom obrascu ušli u kuće Antuna, Tuna Lovrenčića, Stanka i Vladimira Škrobe i na kraju kod Stanka Muse. Kasnije saznao da su sve osobe bile pretučene i da im je bilo naređeno da napuste selo. Poznato mu je da je 15. kolovoza 1991. zlostavljan Slavko Crnjac, kada ga je Slobodan Strigić ugurao u prtljažnik automobila i odveo do kuće Boška Radovanovića ili I-okr. Boška Đurkovića gdje je isti grubo pretučen. Laslo Pataki je zlostavljan u Štabu TO, ali je uspio pobjeći. Pero Lukanović mu pomogao da ode iz Baranje. Iskazuje da je I-okr. Boško Đurković bio stvarni komandant štaba TO Karanac. U iskazu od 13.4.2022. je dodao da je vidio da je IV-okr. Milenko Marić prvi zadao udarac Schottu, nakon Schotta vidio da grupa ulazi u kuću Đureka Lovrenčića. Kasnije vidio da je bio sav crn od batina. Stanka Musu je vidio nekih 30-ak minuta od događaja prolazeći cestom do svoje kuće. Vidio da je bio jako pretučen pogotovo na području lica i glave. Bio nazočan kada je Slobodan Strigić uhvatio Slavka Crnjca za ovratnik i izvukao ga van iz gostionice i ubacio u prtljažnik mercedesa. Čuo da su Crnjca odvezli do kuće Boška Radovanovića gdje su ga pretukli. Ima saznanja da su Savo Joković zv. Golubar i Đorđe Malinić pretukli Franju Kovača iz Kozarca, koji danas živi u Belom Manastiru. Mislili su da su ga ubili, ali nisu, završio u bolnici u Somboru.

Svjedok Stanko Škrobo je u svom iskazu od 24. ožujka 2021. naveo da su zlostavljani on i njegov sin Vladimir. On je zlostavljan od strane Ilije Čelara,

Slobodana Strigića i IV-okr. Milenka Marića. Ilija Čelar ga je uhvatio za vrat i gušio te ga udario šakom u predjelu lica. Gledao kako mu i sina Vladimira zlostavljaju. Poznato mu je da su napad na njega i njegovu obitelj organizirali I-okr. Boško Đurković koji je bio siva eminencija u selu i komandir štaba TO Karanac Boško Radovanović. Čuo je kako je postojao popis hrvatskih obitelji koje je trebalo protjerati kako bi u njihove kuće naselili Srbe iz zapadne Slavonije.

Svjedok Antun Lovrenčić u svojim iskazima od 25. ožujka 2021. i 18. ožujka 2022. je naveo da je dana 23. studenoga 1991. zlostavljan u svojoj kući od strane grupe vojnika. Prepoznao je Savu Jokovića zvanog Golubar i Plavog iz Branjinog Vrh. Misli da je čuo u jednom trenutku glas Slobodana Strigića kako govori "Ostavite ga za sada i ako do sutra ne napusti kuću i Baranju, vratit će se i završiti što su započeli". Opisao da ga je najprije nogom u međunožje pokušao udariti Savo Joković, ali ga je svom silinom udario u ruke kojima je nastojao braniti međunožje, onda su ga nastavili svi gurati između sebe i udarati po svim dijelovima tijela. Poslije čuo da je u navedenoj grupi bio i Marić, zet od Gašparevića. Na isti način pretučeni su i Zvonko Kerovec, Đuro Lovrenčić zvani Đurek, Julije Schott, Vladimir i Stanko Škrobo. Pogovorno čuo da je pretučen Slavko Crnjac koji je u gepeku odvezen iz gostionice od strane nekih osoba, da je u više navrata pretučen Zdravko Antić koji je pretučen u Štabu i pokazivan kao primjer djeci kako prolaze Ustaše. Čuo je da je u štabu privođen i zlostavljan Laslo Pataki koji je iskočio kroz prozor i pobjegao te se dva dana skrivao u presušenom bunaru. Navodno ga htio ubiti Boško Đurković. Od članova Štaba spominje Boška i Radovana Radovanovića, I-okr. Boška Đurkovića i II-okr. Boru Marušića zv. Lotan.

Svjedok Zvonimir Kerovac je u svom iskazu od 26. ožujka 2021. naveo da su 24. studenoga 1991. upali u kuću tzv. Jarićevi policajci, oko dvadeset naoružanih osoba, koji su ga pretukli i zaprijetili mu da u roku od jednog dana mora iseliti iz Karanca. Prepoznao V-okr. Duška Urukala, Slobodana Strigića, Iliju Čelara, IV-okr. Milenka Marića, oženjenog iz Karanca, osobu s ožiljkom na licu VI-okr. Indžića. V-okr. Duško Urukalo ga udario šakom svom snagom, pao na tlo, nastavili ga tući. Poznato mu da su specijalci na isti način isti dan ušli u kuće i zlostavljali Đuru Lovrenčića, Vladimira Škrobu, Julija Schotta.

Svjedok Đula Schott je u svojim iskazima od 29. ožujka 2021. i 15. travnja 2022. naveo da je u studenom 1991. zlostavljan od grupe naoružanih vojnika. Prepoznao je Iliju Čelara koji ga je zlostavljao te IV-okr. Milenka Marića i Slobodana Strigića. Dok su ga udarali čuo da netko viče "Ustašo imaš 24 sata da nestaneš ili ću te ubiti". Nije prepoznao tko je to vikao. U iskazu od 15.4.2022. je pojasnio da ga je zlostavljao Ilija Čelar, dok je supruga u grupi prepoznala Savu Jokovića i Slobodana Strigića, te IV-okr. Milenka Marića koji joj je pucao iznad glave jer je trčala prema mužu vidjevši da se nešto događa. Radovan i Boško Radovanović su mu šogori, a za događaje u selu je po njegovom mišljenju odgovoran I-okr. Boško Đurković. Smatra da su događaji osveta I-okr. Đurkovića zbog smrti sina.

Svjedok Draginja Levačić je u svom iskazu od 29. ožujka 2021. navela da je čula da je u selo došla grupa naoružanih vojnika, tzv. Jarićevi specijalci i da su ulazili u više kuća u selu i pretukli muške članove obitelji. Pretučen je bio Antun Lovrenčić, Đurek Lovrenčić i Julije Šot.

Svjedok Ivo Crnjac je u svojim iskazima od 30. ožujka 2021. i 18. ožujka 2022. naveo je da su oca Slavka Crnjca iz gostionice "Blago", Slobodan Strigić, IV-okr. Milenko Marić, Savo Joković zvan Golubar i osoba prezimena Malinić strpali u prtljažnik i odvezli do kuće Boška Radovanovića gdje su ga pretukli. Sve je gledala susjeda Boška Radovanovića Slavka Pinjuh koja mu je to ispričala. Oca su III-okr. Žarko Strigić, Savo Joković i drugi vodili do kuće Janoša Telegdija kako bi prvi ušao u kuću i eventualno poginuo ako je kuća minirana ili ako je netko bio u kući. Milan Mihajlović je pomogao ocu da izbjegne iz Baranje. Pokojni otac je na samrtnom zlostavljanju pričao sestri Dragici Mostečak.

Svjedok Dragica Mostečak je u svojim iskazima od 1. travnja 2021. i 15. travnja 2022. iskazala da joj je otac Slavko Crnjac na samrtnom ispričao da su ga 15. kolovoza 1991. pretukli i protuzakonito uhitili. Toga dana s društvom je bio u gostionici "Kod Blage". Otac je rekao da će platiti piće jer je bila Velika Gospa. Tada ga je netko od gostiju udario s leđa kundakom puške u potiljak i rekao mu "Što si pio, pio si, više nećeš", "Ti piješ i slaviš što je Ilija, naš vojvoda, ranjen". Iako otac tada još nije niti znao za ranjavanje Ilije Đurkovića. Toj osobi se pridružilo još nekoliko osoba koji su oca nagurivali, udarali, vrijeđali, pitali ga gdje su mu sinovi i zetovi, izgurili ga van i ubacili u prtljažnik vozila. Vozili ga jedno vrijeme, a kada su stali, izvukli ga iz prtljažnika i nastavili ga tući i udarati po svim dijelovima tijela, najviše u predjelu bubrega, genitalija, prsnog koša i u predjelu srca. Koliko je otac uspio vidjeti nalazio se na nekoj leniji. Dok su ga udarali, prijetili su mu ubojstvom. Ispitivali ga gdje su mu sinovi i kćeri, gdje mu je novac i zlato i slično. Jedan se pomokrio po ocu dok je izudaran ležao na podu. Od zadobivenih ozljeda ocu je curila krv na usta i nos, nije mogao kontrolirati fiziološke potrebe. Dugo vremena je kasnije mokrio krv. Nakon nekog vremena do grupe osoba koja je tukla oca došao je Srbin Milan Mihajlović, sada pokojni, a koji je bio jako dobar prijatelj oca i vikao na njih što rade te je odveo oca u svoju kuću gdje je otac boravio naredna dva tjedna dok se nije oporavio. Na njeno inzistiranje otac joj je ipak rekao imena osoba koje su ga mučile i pretukle, radilo se o mještanima Karanca Slobodanu i III-okr. Žarku Strigiću, Milanu Malivuku i II-okr. Bori Marušiću zvanom Lotan. Rekao je da je Slobodan Strigić bio najbrutalniji. U iskazu od 15. travnja 2022. je pojasnila da je otac među grupom osoba koje su ga zlostavljale prepoznao Slobodana Strigića koji je bio najagresivniji, II-okr. Boru Marušića zv. Lotan, Milana Malivuka, Dragana Mitrovića, osobu prezimena Nedić i Savu Jokovića zv. Golubar.

Svjedok Stipe Kukić je u svom iskazu od 19. travnja 2021. naveo da je ostao u Baranji do 1995. i da je bio na položajima. Poznato mu je da su iz Baranje protjerane obitelji, posebno hercegovačkog podrijetla, Škrobo, Čerkez, Musa te druge obitelji Kerovec, Baltin, Lovrenčić, Pataki, Erdeš, Telegdi. Čuo da su 25. studenoga 1991. članovi obitelji Škrobo i Musa pretučeni te Đula Schott te da su Anica Čerkez i njen sin zbog straha devet dana se skrivali u kukuruzu. Zna da je ubijena obitelj Čičak i sumnja da je kao organizator umiješan I-okr. Boško Đurković. Punica mu odselila iz Karanca zbog prijateljstva I-okr. Boška Đurkovića, a on i obitelj su izbjegli 1995. godine.

Svjedok Đerđ Laco je u svom iskazu od 20. travnja 2021. naveo da je za vrijeme okupacije ostao u Karancu. Dana 15. kolovoza 1991. počelo je zlostavljanje stanovništva. Osobno vidio da su Boško Radovanović, Slobodan Deronjić, Slobodan Strigić i Simo Stojanović s uperenim puškama ispred sebe vodili Slavka Crnjca do kuće Janoša Telegdija. On je prvi morao ući u kuću kako bi oni drugi bili sigurni da u

kući nema nikoga i da nije minirano. Poslije saznao da su Slavka Crnjica odveli u dom kulture gdje su ga zlostavljali. Pisao ratni dnevnik, sve što se događalo u Karancu tijekom rata, do njegovog odlaska u listopadu 1993., otišao jer su mu pucali po kući. Pogovorno zna da su u studenom iz Karanca istjerani nesrpski stanovnici. Srbi pucali tromblonima po kućama, bacali bombe, fizički maltretirali Hrvate i Mađare s ciljem da ih protjeraju. Najaktivniji u svemu bili Slobodan Deronjić zvan Šavo, II-okr. Boro Marušić zvan Lotan, I-okr. Boško Đurković, Milan Malivuk, Smajo Šakanović, Malinić Đorđe, Čedo Marušić, Radovan Radovanović, Vitomir Milinović, Slavko Deronjić, Zoran Ristić, Simo Stojanović, Ilija Marković, Dragan Malinić zvan Bosanac i Dragan Malinić zvan Čelo koji su bili poznati po tromboliranju kuća.

Svjedok Mate Gašparović je u svom iskazu od 27. travnja 2021. naveo da je bio vozač direktora poljoprivrede Karanac. U domu kulture od Rodoljuba Kovačevića saznao da se priprema istjerivanje Hrvata iz kuća i da će se iste ljude pobiti i baciti u jamaču pored groblja. Takve ideje širili voditelji srpske pobune I-okr. Boško Đurković i Boško Radovanović. Zoran Deronjić bojom označavao kuće Hrvata. U protjerivanju Hrvata sudjelovao je I-okr. Boško Đurković, a nadgledao Milan Jarić.

Svjedok Rodoljub Kovačević je u svom iskazu od 4. svibnja 2021. naveo da je bio predsjednik civilne zaštite u Karancu. Vidio zlostavljanje susjeda Antuna Lovrenčića čija djeca su dotrčala u njegovo dvorište i rekla mu da tuku oca. Njegova pokojna supruga mu je rekla da je među vojnicima prepoznala Zorana Ristića zv Rizo, za kojeg nije bila sigurna baš, ali je sigurno prepoznala Savu Jokovića. Toga dana u Karanac je došla grupa tzv. Jarićevih specijalaca. Ispred njih je išao kamiončić u kojem su se nalazili I-okr. Boško Đurković i Mirjana Malivuk te su Jarićevim specijalcima pokazivali kuće Hrvata. Vidio kako vojnici tuku Đulu Schotta. Spasio Gabora Horvata jer su ga III-okr. Žarko Strigić, Željko i Dragan Malinić htjeli ubiti, objesiti. Glavni organizator svega bio I-okr. Boško Đurković, a njegova kćerka Ljiljana Đurković, Dušanka Ristić i Mirjana Malinić sastavili su popis nesrpskog stanovništva koji se moraju iseliti iz Karanca. O tome čuo u trgovini u kojoj je radio od mještana Karanca.

Svjedok Ilija Marković je u svom iskazu od 21. lipnja 2021. naveo da mu je iz pogovora poznato da je Slavko Crnjac lišen slobode u gostionici „Kod Blage“, da ga je u prtljažnik automobila ugurao Slobodan Strigić i da su ga držali negdje zarobljenog. Bio u domu kulture kada je I-okr. Boško Đurković ispitivao Lasla Patakija na okolnosti da je znao da se sprema ubojstvo njegovog sina Ilije Đurkovića. Svjedok je bio dužan dovesti svog šogora Ivicu Kamenara, također u dom kulture na ispitivanje. U prostoriji se nalazio Nedo Tomić i Ranko Pejić zvan Golub. Nakon što je vidio da je priča izmišljena i da se traži razlog da njegov šogor i Pataki nastradaju pred svima je izjavio da Ilija Đurković znao da nije smio ići u Beli Manastir na što je I-okr. Boško Đurković podivljao, repetirao automat koji je imao kod sebe i iz daljine od jednog metra u smjeru Lasla Patakija pucao s namjerom da ga ubije, što je u jednom trenutku pokušao spriječiti Nedo Tomić, koji je cijev puške podigao prema stropu, tako da meci nisu uspjeli nikoga raniti. Nije ni primijetio kada je Pataki iskočio kroz prozor, a njegov šogor otišao iz prostorije. Zna da je postojao nekakav popis od četrdesetak osoba koje moraju napustiti Karanac, ali ne zna tko je napravio popis i po čijoj zapovijedi. Čuo da su Jarićevi specijalci tukli i maltretirali mještane s namjerom da ih protjeraju iz sela i to Zvonka Kerovca, Julija Šota i Tonija Lovrenčića.

Svjedok Pero Lukanović je u svom iskazu od 31. svibnja 2021. naveo da je komadant Štaba TO Karanac bio njegov daljnji šogor Boško Radovanović kojemu je u više navrata rekao da se ostavi toga jer je stvarni zapovjednik bio I-okr. Boško Đurković koga su se svi mještani bojali. Poznato mu je da je njegov kum Laslo Pataki bio priveden u Štab TO u kojem je I-okr. Boško Đurković iz automata pucao u njega a samo pukom srećom je uspio pobjeći i nakon toga se skriti u jedan presušeni bunar. On ga je u svom kombiju prekrivenog ispod deke prevezao preko granice i tako mu pomogao da izađe iz Baranje. Naveo da je i pretučenom Slavku Crnjcu pomogao da napusti Baranju. Za njegovo maltretiranje je čuo na dan kada je Ilija Đurković ranjen. Pričalo se da su u kući Slavka Crnjca bili MUP-ovci, a kada je to čuo Slobodan Strigić da je došao do Slavka koji je tada bio u gostionici, udario ga kundakom puške i strpao u prtljažnik automobila i odvezao ga do kuće Boška Radovanovića gdje je Slavko pretučen. Nakon toga je Slavko završio kod Milana Manojlovića s kojim je bio jako dobar, nakon čega mu je pomogao da izađe iz Baranje. Poznato mu je da je postojao spisak osoba koje su morale napustiti Karanac. Taj spisak je napravio I-okr. Boško Đurković. To zna jer mu je šogor Boško Radovanović, koji se nije mogao nositi s tim plakao i govorio da nije htio odobriti spisak. Nitko iz sela nije htio ići u realizaciju tog spiska pa su pozvani ljudi sa strane, tzv. "Jarićevi policajci" s kojima su bili iz sela Slobodan Strigić i Savo Joković. Ta grupa je išla kroz selo i ulazila u kuće Zvonka Kerovca, Tine Lovrenčića, Đureka Lovrenčića, Đule Schotta. Uglavnom poruka je poslana i drugi dan su gotovo svi Hrvati napustili Karanac. Čuo da je I-okr. Boško Đurković iz svog kamiončića prokazivao kuće Jarićevim policajcima.

Svjedok Franjo Kovač je u svom iskazu od 10. svibnja 2023. iskazao da je u noći 21/22. rujna 1991. iz kuće odveden od strane dvojice njemu nepoznatih osoba. S njim su odvedeni i susjedi Stjepan Sklepić i Elvis i Ešef Hadžić te šogor Ante Meze. Odvedeni su u Dom kulture u Karanac. Tamo je ispitivan od poručnika Zorana Stankića, nakon čega je zlostavljan od strane Save Jokovića zv. "Golubar", Đorđa zv. "Đoko", koji su ga grubo zlostavljali na način da su ga tukli rukama i nogama po cijelom tijelu i glavi. U jednom trenutku se pojavio i I-okr. Boško Đurković koji mu je zadao par udaraca šakom u glavu. To zlostavljanje trajalo je otprilike nekih sat – dva vremena. Od zadobivenih ozljeda je pao u nesvijest. Završio je u bolnici u Somboru odakle je otišao na slobodni teritorij Republike Hrvatske.

Svjedok Marinko Musa je u svom iskazu od 10. svibnja 2023. iskazao da je zbog cjelokupne situacije u Baranji već u kolovozu 1991. s obitelji izbjegao u Mađarsku. U Baranji su ostali otac Stanko i majka Slavka. Negdje u studenom 1991. njegov otac Stanko je zlostavljan u Karancu s drugim mještanima nesrpske nacionalnosti. Osim oca zlostavljani su još Stanko Škrobo, Đuro Lovrenčić, Julije Šot i Kerovac. O zlostavljanju oca čuo je od pok. brata Milana Muse. U zlostavljanju oca je sudjelovao Savo Joković zv. "Golubar", a brat mu je pričao da mu je Milenko Marić, s kojim je brat igrao rukomet, rekao da je on također bio prisutan toga dana kada su oca zlostavljali, ali da nije smio reagirati, odnosno zaštititi oca.

Smatram da u konkretnom slučaju iz iskaza svih ispitanih svjedoka koji su neposredno zlostavljani ili su zlostavljani članovi njihovih obitelji nepobitno proizlazi da su okrivljenici počinili kaznena djela koja im se ovom optužnicom stavljaju na teret, na način kako je to činjenično opisano u izreci optužnice.

Naime, iz iskaza gotovo svih ispitanih svjedoka, koji su mještani Karanca, proizlazi da su problemi u selu za hrvatsko stanovništvo počeli 15. kolovoza 1991, odnosno nakon smrtnog stradavanja Ilije Đurkovića, sina I-okr. Boška Đurkovića, koji je stradao u pucnjava od strane hrvatskih policajaca. Nakon tog događaja, prema hrvatskom stanovništvu u Karancu su krenule netrpeljivosti na način da je najprije u Štabu teritorijalne obrane koji se nalazio u Domu kulture u selu održan sastanak na kojemu je rečeno da su sve kuće hrvatskog stanovništva sada srpske i da u njima moraju živjeti srbi zbog čega hrvatsko stanovništvo mora iseliti.

Iako je formalni zapovjednik Štaba Teritorijalne obrane u Karancu bio Boško Radovanović, iz iskaza svjedoka Pere Lukanovića, Đule Schotta i svih drugih ispitanih svjedoka jasno proizlazi da je stvarni zapovjednik Štaba u selu bio I-okr. Boško Đurković, kojeg se sve pitalo i koji je držao svu vlast u selu i kako ga pojedini svjedoci nazivaju bio je „siva eminencija“ u selu. Prema iskazu svjedoka Vladimira Škrobe i prema iskazima drugih svjedoka I-okr. Boško Đurković je bio pristaša radikala, četnički nastrojen, koji je bio pogođen smrću svoga sina Ilije i koji je svoju vlast u selu koristio kako bi se „osvetio“ Hrvatima za smrt svoga sina.

U tom svom nastojanju I-okr. Boško Đurković dao je sastaviti popis hrvatskog stanovništva koje je potrebno protjerati, a u njihove kuće useliti izbjeglice koje su dolazile iz Zapadne Slavonije. Iz iskaza svjedoka Pere Lukanovića, proizlazi da je navedeni spisak napravio upravo I-okr. Boško Đurković, a to zna jer mu je to rekao šogor Boško Radovanović koji je bio formalni zapovjednik Štaba i koji mu je plakao jer se nije mogao nositi s tim te mu je govorio da on nije htio odobriti taj spisak. Prema iskazu navedenog svjedoka, s obzirom da nitko iz sela, osim određenih pojedinaca, nije htio ići u realizaciju tog spiska, pozvani su ljudi sa strane, tzv. „Jarićevi policajci“, s kojima su bili pojedinci iz sela, koji su išli kroz selo i ulazili u kuće oštećenika, fizički ih zlostavljali i prijetili im da ukoliko ne napuste Karanac da će ih ubiti. Iz iskaza gotovo svih ispitanih svjedoka proizlazi da je I-okr. Boško Đurković taj dan, 24. studenog 1991., išao ispred navedene grupe i iz svog kamiončića prokazivao kuće Jarićevim policajcima. Na opisani način Hrvatskom stanovništvu u Karancu poslana je jasna poruka da se moraju iseliti i drugi dan su gotovo svi Hrvati napustili Karanac. Osim na opisani način, I-okr. Boško Đurković je u odnosu na oštećenike Pataki, Kukić i Baltin i osobno sudjelovao u njihovom zlostavljanju, zastrašivanju i protjerivanju kako je to opisano u izreci ove optužnice, pod točkama 1. c., d., i e zbog čega se I-okr. Bošku Đurkoviću osim zapovjedne odgovornosti na teret stavlja i neposredna odgovornost zbog počinjenih kaznenih djela prema oštećenicima.

Iz iskaza svih ispitanih oštećenika proizlazi da su oni ili drugi mještani sela koji su također ispitani u svojstvu svjedoka prepoznali domaće osobe, okrivljenike koji su bili u grupi osoba koje su ih zlostavljale tog 24. studenog 1991.

Što se tiče prijedloga da se I-okr. Bošku Đurkoviću, III-okr. Žarku Strigiću, V-okr. Dušanu Urukalu i VI-okr. Branimiru Indiću temeljem čl. 402. st. 3. ZKP/08 sudi u odsutnosti potrebno je naglasiti da je ovo državno odvjetništvo, u tijeku istrage, nakon što je od Javnog tužilaštva za ratne zločine Republike Srbije zaprimilo podatke o tome da I-okr. Boško Đurković, III-okr. Žarko Strigić, V-okr. Dušan Urukalo i VI-okr. Branimir Indić prebivaju na području Republike Srbije, nakon što im je uručilo rješenja

o istrazi sa poukama o pravima, poslalo pozive radi provođenja dokazne radnje njihovog prvog ispitivanja. S obzirom da se navedeni okrivljenici nisu odazvali tom pozivu, Republici Srbiji je upućen zahtjev za preuzimanje kaznenog progona u odnosu na te okrivljenike. Republici Srbiji je dostavljena kompletna dokumentacija i sav dokazni materijal s kojim raspolažemo u spisu. Na navedeni zahtjev ovo državno odvjetništvo nije zaprimilo nikakav odgovor. Isto tako postupak izručenja za IV-okr. Milenka Marića i nadalje nije okončan, te kao i drugi okrivljenici nije dostupan državnim tijelima Republike Hrvatske. Nadalje uvjet za suđenje u odsutnosti okrivljenicima očituje se u činjenici prirode kaznenih djela za koje su okrivljenici osnovano sumnjivi, protek vremena od počinjenja kaznenog djela, te činjenicu obveze suđenja u razumnom roku koja predstavlja postojanje osobito važnih razloga da se okrivljenicima sudi iako su odsutni. Prema okrivljenicima su raspisane tuzemne i međunarodne tjeralice te izdani Europski uhidbeni nalozi koji nisu realizirani jer su okrivljenici u bijegu, radi čega nisu mogli ni biti ispitani od strane Županijskog državnog odvjetništva.

Sukladno navedenome, smatram da sve navedeno predstavlja osobito važne okolnosti iz čl. 402. st. 3. ZKP/08 da se navedenim okrivljenicima sudi u odsutnosti jer nije moguće suđenje u Republici Srbiji koja nije prihvatila kazneni progon, a općepoznato je da Republika Srbija ne izručuje svoje državljane koji prebivaju na njenom teritoriju zbog čega okrivljenici nisu dostupni državnim tijelima Republike Hrvatske te predlažemo da se navedenim okrivljenicima sudi u odsutnosti.

Pored toga smatram da je u ovom predmetu nužno provesti suđenje u odsutnosti, osim navedenog razloga, i za ove optuženike jer se radi o kaznenom predmetu u kojemu je ključni odgađaj počinjenja kaznenog djela od strane svih optuženika zlostavljanje mještana Karanac dana 24. studenog 1991. Iz prethodnog dijela obrazloženja vidljiv je način izvršenja kaznenog dijela od strane svih okrivljenika te je u konkretnoj situaciji nemoguće razdvajati postupak zbog ispitivanja oštećenika.

Naime, razdvajanjem postupka dio oštećenika za okrivljenike kojima se sudi bili bi dovedeni u situaciju da iskazuju kao svjedoci o događajima u kojima su pretučeni njihovi susjedi, a da istovremeno nisu svjedoci i kontradiktorno ispitani za njihovo osobno stradanje.

IV-okr. Milenko Marić, koji je Republici Hrvatskoj izručen zbog počinjenja drugih kaznenih djela se u svojoj izjavi danoj pred sucem istrage Županijskog suda u Osijeku nije odrekao načela specijaliteta, niti je pristao na pojednostavljeno suđenje zbog čega postoje zakonske smetnje da se u odnosu na njega vodi kazneni postupak i zbog predmetnih kaznenih djela. Sukladno tome ovo državno odvjetništvo je Ujedinjenom Kraljevstvu Velike Britanije i Sj. Irske uputilo zahtjev za dodatno izručenje navedenog okrivljenika Republici Hrvatskoj i za predmetna kaznena djela. Postupak izručenja za IV-okr. Milenka Marića do danas nije završen. Potrebno je naglasiti da se pojedini okrivljenici pojavljuju kao supočinitelji kaznenih djela. Sukladno svemu navedenom predlažemo da se svim okrivljenicima sudi u odsutnosti.

Ovo državno odvjetništvo je za II-okr. Boru Marušića zaprimilo obavijest da je navedeni okrivljenik uhićen na području Ujedinjenog kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske na temelju Uhidbenog naloga izdanog u ovome predmetu, a budući

da postupak njegovog izručenja do dana podizanja ove optužnice nije završen te zbog toga predlažemo da mu se sudi u odsutnosti do njegovog izručenja.

Slijedom svega navedenoga, smatram da je ova optužnica opravdana i na zakonu osnovana.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Davor Petričević